

EEN OVERSTROOMING.

Een vertelling

DOOR

A. H A R R E W I J N.

(*Slot.*)

III. BOT-JAAP.

't Is voor 't laatst van Februari mooi weer. Niet te koud; want wel is 't zonnetje nog niet warm, maar de wind is zuid, en niet sterk. 't Is een heerlijke tegenstelling met den vorigen Zaterdag-avond. Reeds vroeg op den dag loopen tal van menschen door Breehilles straten, ondanks den modder en het slijk. Vooral aan de haven is de straat bijna onbegaanbaar. Een laag ebbeslijk van wel een hand dik bedekt er op enkele plaatsen de vochtige keien; hier en daar tegen den huizenkant ligt een schots ijs, ruwe onregelmatige bonken; elders weer vindt men een rand van riet, houtjes, kurk, biezen en dergelijke voorwerpen, die het aflopend getijwater aan de oevers onzer riviermondingen achterlaat. Nog nooit is het water zóó ver in de stad doorgedrongen. Zelfs bij den kantonrechter zijn de vloedplanken noodig geweest, om het water uit het huis te houden. Dichter naar de Waterpoort zijn de meeste vloedplanken overgelopen en hoewel het Zondag is en anders geen enkele Breehiller op dien dag ook maar een slag werk zou doen, thans zijn alle huismoeders en dienstmeisjes druk bezig met boenen en schrobben, met poetsen en wrijven en plassen, als ware het Vrijdag of Zaterdag.

Met lichten zwaai giet Rika, de meid van den notaris, den grooten emmer leeg om het ebbeslijk weg te spoelen, dat ook daar de straat bedekt. Met moeite heeft ze zoo even een ontzaglijk brok ijs weggewenteld, waarbij ze niet alleen haar handen, maar — en dat is veel erger, vindt ze — ook de helderwitte tripjes heeft morsig gemaakt. Nog een paar emmers, een streek of wat met den grooten, fijnen heibezem om de achtergebleven plassen weg te vegen en haar werk is klaar.

Ze is nu gereed, om... in huis te gaan? Neen! bij alle goede eigenschappen die Rika heeft, en die zijn niet klein in aantal, heeft ze dit kleine gebrekje, dat ze, na gedaan werk, wel eens van een praatje houdt. Nu, daar is dan ook kans op. In de verte ziet ze Jans aankomen, — Jans, de meid van de oude vrouw Brand, de moeder van Cornelis Brand of Jonge-Krelis. Jans is een goede, oude schommel, die al ruim twintig jaar bij de weduwe in dienst is en Rika is een jong, gezond, vroolijk ding van pas achttien. Toch kunnen die twee het best samen vinden en als ze elkaar ontmoeten, dan maken ze